Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 9 czerwca 2016 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Podpozycja 6211 33 10 00 0 — Fartuchy — Płaszcz chroniący przed promieniowaniem

W sprawie C-288/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Finanzgericht München (sąd ds. finansowych w Monachium, Niemcy), postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 15 czerwca 2015 r., w postępowaniu:

Medical Imaging Systems GmbH (MIS)

przeciwko

Hauptzollamt München,

TRYBUNAŁ (ósma izba),

w składzie: D. Šváby, prezes izby, M. Safjan i M. Vilaras (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: N. Wahl,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Medical Imaging Systems GmbH (MIS) przez G. Edera, Rechtsanwalt,

— w imieniu Hauptzollamt München przez C. Erhart-Parzefall,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez M. Wasmeiera oraz A. Caeirosa, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni podpozycji 6211 33 10 00 0 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1), w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (WE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. (Dz.U. L 304, s. 1) (zwanej dalej „CN").

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy spółką Medical Imaging Systems GmbH (MIS) a Hauptzollamt München (głównym urzędem celnym w Monachium), w przedmiocie klasyfikacji taryfowej fartuchów – płaszczy chroniących przed promieniowaniem w ramach CN.

Ramy prawne

3 Klasyfikacja celna towarów przywożonych do Unii Europejskiej jest uregulowana w CN. CN jest oparta na zharmonizowanym systemie oznaczania i kodowania towarów (zwanym dalej „HS"), opracowanym przez Radę Współpracy Celnej, obecnie Światową Organizację Celną, i ustanowionym przez konwencję o utworzeniu wspomnianej Rady, sporządzoną w Brukseli w dniu 15 grudnia 1950 r. HS został wprowadzony w życie przez Międzynarodową konwencję w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, sporządzoną w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. i zatwierdzoną wraz z protokołem zmian do niej z dnia 24 czerwca 1986 r. w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 198, s. 1). CN powtarza pozycje i podpozycje HS do sześciu cyfr, dodając siódmą i ósmą cyfrę, tworzące kolejne podpozycje, występujące tylko w CN.

4 Artykuł 12 rozporządzenia nr 2658/87, zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 254/2000 z dnia 31 stycznia 2000 r. (Dz.U. L 28, s. 16), stanowi, że Komisja Europejska przyjmuje każdego roku w formie rozporządzenia pełną wersję CN wraz z odpowiadającymi jej autonomicznymi i umownymi stawkami celnymi, wynikającą ze środków przyjętych przez Radę Unii Europejskiej lub przez Komisję. Takie rozporządzenie podlega opublikowaniu nie później niż do dnia 31 października w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i obowiązuje od dnia 1 stycznia następnego roku.

5 Wersja CN mająca zastosowanie do stanu faktycznego w postępowaniu głównym, to, jak wynika z akt przedłożonych Trybunałowi, wersja dotycząca 2013 r., zwarta w rozporządzeniu nr 927/2012.

6 Pierwsza część CN zawiera zbiór przepisów wstępnych. W sekcji I tej części, poświęconej ogólnym regułom, pkt A, zatytułowany „Ogólne reguły interpretacji [CN]", stanowi:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; do celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

2. […]
   b) Wszelkie informacje zawarte w treści pozycji o materiale lub substancji odnoszą się do tego materiału lub substancji bądź w stanie czystym, bądź w mieszaninie lub w połączeniu z innymi materiałami lub substancjami. Również każda informacja o wyrobach z określonego materiału lub substancji odnosi się także do wyrobów wykonanych w całości lub w części z tego materiału lub substancji. Klasyfikowanie wyrobów stanowiących mieszaniny lub składających się z różnych materiałów lub substancji należy ustalać według zasad określonych w regule 3.

3. Jeżeli stosując regułę 2 b) lub z innego powodu, towary na pierwszy rzut oka są klasyfikowane do dwóch lub więcej pozycji, klasyfikacji należy dokonać w następujący sposób:
   a) pozycja określająca towar w sposób najbardziej szczegółowy ma pierwszeństwo przed pozycjami określającymi towar w sposób bardziej ogólny. Jednak, gdy dwie lub więcej pozycji odnosi się tylko do części materiałów lub substancji zawartych w mieszaninie lub w wyrobie złożonym lub tylko do części artykułów w zestawie pakowanym do sprzedaży detalicznej, pozycje te należy uważać za jednakowo właściwe w odniesieniu do tych towarów, nawet gdy jedna z nich daje bardziej pełne lub bardziej dokładne określenie tego towaru;
   b) mieszaniny, wyroby złożone składające się z różnych materiałów lub wytworzone z różnych składników oraz wyroby pakowane w zestawy do sprzedaży detalicznej, które nie mogą być klasyfikowane przez powołanie się na regułę 3 a), należy klasyfikować tak, jak gdyby składały się one z materiału lub składnika, który nadaje im ich zasadniczy charakter, o ile takie kryterium jest możliwe do zastosowania;
   c) jeżeli nie można przeprowadzić klasyfikacji według zasad określonych w regule 3 a) lub b), należy stosować pozycję, która w kolejności numerycznej jest ostatnia z pozycji możliwych do zastosowania.

[…]

6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę, że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej”.

7 Część druga CN, która zawiera tabelę stawek należności celnych, jest podzielona na sekcje. Sekcja XI tej części zawiera dział 62 zatytułowany „Odzież i dodatki odzieżowe, inne niż z dzianin”.

8 Pozycja 6211 CN, która stanowi część działu 62, ma następujące brzmienie:

„6211 Dresy, ubiory narciarskie i stroje kąpielowe; pozostała odzież

[…]

33 – – Z włókien chemicznych

6211 33 10 – – – Ubiory robocze

[…]”.

9 Część druga CN zawiera również sekcję XV, zatytułowaną: „Metale nieszlachetne i artykuły z metali nieszlachetnych”. Sekcja ta zawiera w szczególności następujące uwagi:

„3. W całej nomenklaturze wyrażenie »metale nieszlachetne« oznacza: […] antymon […]

7. Klasyfikacja artykułów złożonych:

Z wyjątkiem postanowień odmiennych, wynikających z treści pozycji, artykuły z metalu nieszlachetnego (włączając artykuły z materiałów mieszanych, traktowane jako artykuły z metalu nieszlachetnego zgodnie z regułami interpretacyjnymi), zawierające dwa lub więcej metali nieszlachetnych, klasyfikowane są jako artykuły z tego metalu nieszlachetnego, który masą przeważa nad każdym z pozostałych metali.

W tym celu:

a) żeliwo i stal lub odmiany żeliwa i stali traktowane są jako jeden i ten sam metal;
b) stopy traktuje się tak, jakby składały się całkowicie z metalu, którego są stopem, zgodnie z zasadami klasyfikacji podanymi w uwadze 5;

[…]”.

10 Dział 81 zatytułowany „Pozostałe metale nieszlachetne; cermetale; artykuły z tych materiałów”, stanowi część wspomnianej sekcji XV. Pozycja 8110 tego działu została skonstruowana w następujący sposób:

„8110 Antymon i artykuły z antymonu, włączając odpady i złom

8110 10 00 – Antymon nieobrobiony plastycznie; proszki

8110 20 00 – Odpady i pozostałości

8110 90 00 – Pozostałe”.

11 Zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) tiret drugie rozporządzenia nr 2658/87, zmienionego rozporządzeniem nr 254/2000, Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą określoną w art. 10 tego rozporządzenia noty wyjaśniające do CN. Noty te są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

12 Nota wyjaśniająca do CN dotycząca działu 62 w brzmieniu obowiązującym w chwili zaistnienia okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym (Dz.U. 2011, C 137, s. 1), stanowi w szczególności:

„Uwagi ogólne […]

4. Dział ten obejmuje odzież roboczą, o której mowa w podpozycjach do Nomenklatury scalonej i która ze względu na jej wygląd ogólny (prosty lub specjalny krój, lub wykonanie powiązane z przeznaczeniem ubioru) oraz właściwości fizyczne materiału, którego są wykonane, zazwyczaj mocnego i niekurczącego się, pozwala na ocenę, że przeznaczona jest do noszenia wyłącznie lub głównie w celu zapewnienia ochrony (fizycznej lub sanitarnej) innej odzieży i/lub osób podczas działalności przemysłowej, zawodowej lub domowej.

[…]

Należy dokonać rozróżnienia pomiędzy odzieżą roboczą stosowaną przez mechaników, robotników, murarzy, farmerów itp., która zazwyczaj składa się z dwóch części, kombinezonu, kombinezonu typu spodnie ogrodniczki i spodni. Dla innego rodzaju zawodów mogą to być fartuchy, płaszcze chroniące przed kurzem itp. (dla lekarzy, pielęgniarek, sprzątaczek, fryzjerów, piekarzy, rzeźników itp.).

[…]”.

13 Noty wyjaśniające do HS opracowuje WCO zgodnie z postanowieniami międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów i są one publikowane w dwóch językach urzędowych WCO, czyli po francusku i angielsku. Nota wyjaśniająca do HS odnosząca dotycząca pozycji 62.10 HS („Odzież wykonana z materiałów objętych pozycją 5602, 5603, 5903, 5906 lub 5907”), stanowi w szczególności:

„Pozycja ta obejmuje […] skafandry chroniące przed promieniowaniem, niepołączone z aparaturą do oddychania”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

14 W dniu 19 marca 2013 r. MIS złożyła do głównego urzędu celnego w Monachium zgłoszenie w celu dopuszczenia do swobodnego towarów chroniących przed promieniowaniem, model „Xenolite NL 8250" pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (zwanych dalej „spornymi towarami"). W zgłoszeniu tym MIS zaklasyfikowała omawiany produkt do podpozycji CN 6211 33 10 00 0. Zgłoszenie zostało przyjęte przez wspomniany urząd, który decyzją z tego samego dnia ustalił wysokość celnych należności przywozowych według stawki 12% mającej zastosowanie do wyżej wymienionej podpozycji CN.

15 Ponieważ odwołanie wniesione przez MIS od rzeczonej decyzji nakładającej należności celne zostało oddalone, spółka ta wniosła skargę zmierzająca do stwierdzenia nieważności wspomnianej decyzji do sądu odsyłającego. Na poparcie skargi MIS podniosła zasadniczo, iż sporne towary powinny zostać zaklasyfikowane do podpozycji CN 8110 90 00.

16 Sąd odsyłający wskazuje, że sporne towary są fartuchami – płaszczami chroniącymi przed promieniowaniem, które zawierają w środku i na zewnątrz tkaninę jednokolorową o grubości około 0,2 mm, składającą się w 100% z włókien syntetycznych (poliester i poliamid). Warstwa wewnętrzna składa się głównie z antymonu (około 60% masy) jak również z innych składników, z polimerami pełniącymi funkcję materiału wzmacniającego. Wspomniane fartuchy-płaszcze bez rękawów sięgają do ud i mają okrągłe wcięcie przy szyi bez kołnierzyka, a także wszyte poduszki na ramionach. Przednie części całkowicie się pokrywają, przy czym część przednia jest zapinana z prawej strony oraz na ramieniu na rzepy. Na przedniej części fartucha znajduje się także kieszeń na piersi z kolorowej tkaniny. Towary te mają również kółko na klucze z metalu nieszlachetnego, które jest przymocowane do zwiniętej w pętlę taśmy naszytej na obszywkę wycięcia przy szyi. Fartuch służy do ochrony osób przed promieniami rentgenowskimi w trakcie pracy.

17 Zgodnie ze wskazówkami dostarczonymi przez sąd odsyłający, MIS podniosła przed nim, że sporne towary zostały wytworzone z różnych składników, z przeważającym udziałem antymonu, który nadaje im ich charakter z uwagi na ich przeznaczenie oraz ze względu na wartość ich poszczególnych elementów składowych. Towary te nie mogłyby bowiem spełniać funkcji ochronnej przed promieniowaniem rentgenowskim w braku takiej ilości antymonu. Wygląd zewnętrzny wspomnianych towarów nie ma znaczenia, ponieważ są one złożone z różnych składników. W konsekwencji zdaniem MIS sporne towary powinny zostać zaklasyfikowane do podpozycji CN 8110 90 00.

18 Sąd odsyłający wskazuje, że rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu zależy od tego, czy przy klasyfikowaniu danego towaru do podpozycji CN 6211 33 10 00 0 znaczenie mają jedynie wygląd zewnętrzny i przeznaczenie danego towaru, czy też należy wziąć pod uwagę składnik towaru, który nadaje mu jego zasadniczy charakter.

19 Jego zdaniem sporne towary należą do podpozycji CN 6211 33 10 00 0 z uwagi na ich obiektywne właściwości, ich zewnętrzny wygląd i właściwe im przeznaczenie. Sąd ten uważa ponadto, że pozycja 6211 CN jest pozycją określającą towar w najbardziej szczegółowy sposób w rozumieniu ogólnej reguły interpretacji CN 3 lit. a) i powinna ona w związku z tym mieć pierwszeństwo przed pozycjami o bardziej ogólnym zakresie. Niemniej jednak ma on wątpliwości co do zaklasyfikowania spornych w postępowaniu toczącym się przed nim towarów do podpozycji CN 6211 33 10, ponieważ taka klasyfikacja nie uwzględniałaby materiału wypełniającego tych towarów, a w szczególności antymonu, który stanowi około 60% wagi wyściółki i stanowi podstawę ochrony przed promieniowaniem zapewnianej przez te towary.

20 W tych okolicznościach Finanzgericht München (sąd ds. finansowych w Monachium, Niemcy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy dla klasyfikacji do podpozycji [CN] 6211 33 10 00 0 »ubiory robocze« decydujące znaczenie ma wyłącznie wygląd zewnętrzny lub przeznaczenie towaru, czy też przy zastosowaniu ogólnej reguły 3 lit. b) należy uwzględnić, jakie składniki towaru nadają mu jego zasadniczy charakter?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

21 Z postanowienia odsyłającego wynika, że przez swoje pytanie prejudycjalne sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia tego, czy CN należy interpretować w ten sposób, że fartuch – płaszcz chroniący przed promieniowaniem taki jak omawiany w postępowaniu głównym należy zaklasyfikować do podpozycji CN 6211 33 10 00 na podstawie jego wyglądu zewnętrznego lub jego przeznaczenia, czy też należy również uwzględnić przy jego klasyfikacji składniki nadające mu jego zasadniczy charakter odzieży chroniącej przed promieniowaniem, które mogłyby w odpowiednim przypadku uzasadnić jego zaklasyfikowanie do innej pozycji CN, w szczególności do jej pozycji 8110.

22 W tym zakresie należy w pierwszej kolejności przypomnieć utrwalone orzecznictwo, zgodnie z którym, w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli, decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w pozycjach CN oraz uwagach do sekcji lub działów (wyrok z dnia 18 maja 2011 r., Delphi Deutschland, C-423/10, EU:C:2011:315, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo).

23 Jeżeli chodzi o noty wyjaśniające opracowane przez Komisję w zakresie dotyczącym CN oraz przez WCO w zakresie dotyczącym HS, to przyczyniają się one w istotny sposób do interpretacji zakresu poszczególnych pozycji taryfowych, nie są jednakże prawnie wiążące (wyrok z dnia 18 maja 2011 r., Delphi Deutschland, C-423/10, EU:C:2011:315, pkt 24 i przytoczone tam orzecznictwo).

24 Ponadto zgodnie z równie utrwalonym orzecznictwem przeznaczenie produktu może stanowić obiektywne kryterium klasyfikacji, o ile jest ono właściwe temu produktowi, co daje się ocenić na podstawie jego obiektywnych cech i właściwości (wyroki: z dnia 20 czerwca 2013 r., Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, pkt 41; z dnia 4 marca 2015 r., Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, pkt 47). Dodatkowo przeznaczenie produktu jest istotnym kryterium tylko jeśli klasyfikacji nie można dokonać na samej tylko podstawie obiektywnych cech i właściwości produktu (wyroki: z dnia 16 grudnia 2010 r., Skoma-Lux, C-339/09, EU:C:2010:781, pkt 47; z dnia 28 kwietnia 2016 r., C-233/15, Oniors Bio, EU:C:2016:305, pkt 33).

25 Następnie należy stwierdzić, że podpozycja CN 6211 33 10, której tytuł obejmuje „ubiory robocze”, stanowi część pozycji CN 6211 33, która obejmuje „dresy, ubiory narciarskie i stroje kąpielowe; pozostałą odzież”, złożone „z włókien chemicznych”.

26 Nota wyjaśniająca do CN dotycząca działu 62, przytoczona w pkt 12 niniejszego wyroku stanowi, że dział ten obejmuje odzież roboczą, która ze względu na jej wygląd ogólny oraz właściwości fizyczne materiału, z którego jest ona wykonana, zazwyczaj mocnego i niekurczącego się, „pozwala na ocenę, że przeznaczona jest do noszenia wyłącznie lub głównie w celu zapewnienia ochrony (fizycznej lub sanitarnej) innej odzieży i/lub osób podczas działalności przemysłowej, zawodowej lub domowej”. Otóż, jak wynika z orzecznictwa przytoczonego w poprzedzających punktach, towar taki jak sporny w postępowaniu głównym, składający się z włókien chemicznych i przeznaczony wyłącznie lub zasadniczo do ochrony osób wystawionych na promieniowanie przy wykonywaniu ich działalności zawodowej, należy zaklasyfikować jako „ubiory robocze” w rozumieniu podpozycji 6211 33 10 00 0, z uwagi na jego cechy oraz obiektywne właściwości, w szczególności z uwagi na wygląd zewnętrzny.

27 Wykładnię tę potwierdza nota wyjaśniająca do HS dotycząca pozycji 62.10 HS, która stanowi, że „skafandry chroniące przed promieniowaniem”, gdy są one wykonane z materiałów objętych pozycją 5602, 5603, 5903, 5906 lub 5907 HS, należy uznać za „odzież” z pozycji 62.10 HS. Gdyby nawet towary sporne w postępowaniu głównym nie były wykonane z towarów objętych pozycjami nr 5602, 5603, 5903, 5906 lub 5907 SH, to jednak ze wspomnianej noty można wywnioskować, że zasadniczo wyposażenie chroniące przed promieniowaniem, które posiada cechy charakterystyczne i obiektywne właściwości odzieży, jest objęte poszczególnymi pozycjami i podpozycjami CN dotyczącymi odzieży.

28 Wreszcie, odnosząc się do pytania, czy należy również brać pod uwagę przy klasyfikacji towaru takiego jak sporny w postępowaniu głównym składniki, które nadają mu jego zasadniczy charakter, to należy przypomnieć, że rzeczone kryterium zostało wymienione w ogólnej regule interpretacji CN 3 lit. b). Z samej treści wspomnianej ogólnej reguły interpretacyjnej wynika, że obejmuje ona przypadki, w których „towary na pierwszy rzut oka są klasyfikowane do dwóch lub więcej pozycji”.

29 W przypadku zaistnienia takiej sytuacji należy zastosować ogólną regułę interpretacji CN 3 lit. a), zgodnie z którą „pozycja określająca towar w sposób najbardziej szczegółowy ma pierwszeństwo przed pozycjami określającymi towar w sposób bardziej ogólny”. Jedynie w przypadku, gdy zastosowanie tej reguły nie pozwala na dokonanie właściwej klasyfikacji niektórych towarów, w szczególności, kiedy brak jest szczególnej pozycji taryfowej dla zaklasyfikowania tych towarów (zob. podobnie wyroki: z dnia 10 maja 2001 r., VauDe Sport, C-288/99, EU:C:2001:262, pkt 21; z dnia 15 listopada 2012 r., Kurcums Metal, C-558/11, EU:C:2012:721, pkt 36), należy zastosować ogólną regułę interpretacji CN 3 lit. b) i zaklasyfikować owe towary „tak, jak gdyby składały się one z materiału lub składnika, który nadaje im ich zasadniczy charakter”.

30 Tymczasem, o czym była mowa w pkt 26 niniejszego wyroku, istnieje szczegółowa pozycja dla zaklasyfikowania towaru takiego jak sporny w postępowaniu głównym, w tym przypadku pozycja CN 6211, do której należy podpozycja 6211 33 10 00 0.

31 O ile sąd odsyłający podniósł możliwość zaklasyfikowania towarów spornych w postępowaniu głównym do innej pozycji CN, a w szczególności do pozycji 8110, o tyle z jej brzmienia wynika, że dotyczy ona „antymonu”, a także „artykułów z antymonu, włączając odpady i złom”, a nie ubrań, takich jak produkt w postępowaniu głównym.

32 Okoliczność, że wspomniany produkt zawiera wypełnienie zasadniczo złożone z antymonu, który nadaje mu jego właściwość ochrony przed promieniowaniem, nie wystarcza dla zaklasyfikowania tego produktu jako artykuł z antymonu objęty pozycją 8110 CN.

33 W rzeczywistości bowiem, o czym była już mowa, okazuje się, że podpozycja CN 6211 33 10 00 0 jest „pozycją określającą towar w sposób najbardziej szczegółowy” w rozumieniu ogólnej reguły interpretacji CN 3 lit. a) i powinna mieć pierwszeństwo przed innymi podpozycjami. W związku z tym, nie ma konieczności zastosowania w celu ustalenia klasyfikacji taryfowej towaru spornego w postępowaniu głównym ogólnej reguły interpretacji CN 3 lit. b), która odnosi się do „materiału lub składnika”, który nadaje produktowi jego „zasadniczy charakter”.

34 Z uwagi na ogół powyższych rozważań na skierowane pytanie trzeba odpowiedzieć, iż CN należy interpretować w ten sposób, że fartuch – płaszcz chroniący przed promieniowaniem, taki jak sporny w postępowaniu głównym, należy zaklasyfikować do podpozycji CN 6211 33 10 00 0 z uwagi na jego cechy charakterystyczne i obiektywne właściwości, w tym w szczególności jego wygląd zewnętrzny, bez konieczności odnoszenia się do substancji nadających omawianemu towarowi jego zasadniczy charakter.

W przedmiocie kosztów

35 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) orzeka, co następuje:

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (WE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. należy interpretować w ten sposób, że fartuch – płaszcz chroniący przed promieniowaniem, taki jak sporny w postępowaniu głównym, należy zaklasyfikować do podpozycji 6211 33 10 00 0 wspomnianej nomenklatury z uwagi na jego cechy charakterystyczne i obiektywne właściwości, w tym w szczególności jego wygląd zewnętrzny, bez konieczności odnoszenia się do substancji nadających omawianemu towarowi jego zasadniczy charakter.

Podpisy